

Vakuum i tiden

Jag har försökt, tro mig
som jag har försökt
att passa in
att vara en av dem
att bara få vara med
i alla fall för en stund
en himmelsk sekund

precis som när jag var barn
och i skolan blev mobbad
satt i en slags karantän
ensam och utanför
hopplös tillvaro
liksom nu
ett vakuum i tiden

Jag har försökt, tro mig
som jag har försökt
att forma om mig
att ta efter
att ge och ge och ge
men det var ingen
som ville ge tillbaka

ingen som såg
ingen som ens ville se
ingen att umgås med
jag har slutat försöka
att ändra på mig
försöka spegla
de som har varandra

Jag har försökte tro mig
som jag har försökt
men det som inte går
det jag inte får
från andra
får jag ge mig själv
jag har blivit min bästa vän

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poesia med Poeter.se id #61428 innehar upphovsrätten